

V gore previdno in z usposobljenimi vodniki

Gorski svet V Sloveniji še odmeva nedeljska nesreča na Mali Mojstrovki, na kateri se je sedem planincev le za las izognilo tragediji. **Planinska zveza** poudarja pomen usposabljanja

Nedeljska nesreča na Mali Mojstrovki Planince so reševali posadka vojaškega in policijskega helikopterja ter 53 gorskih reševalcev GRZS

Albert Voncina

LJUBLJANA V gore, še posebej med zimsko sezono, je treba hoditi pod vodstvom usposobljenih vodnikov z ustreznimi kompetencami, so bili včeraj jasni iz **Planinske zveze Slovenije (PZS)**, ki je med drugim pomembna oporna točka tudi za slovenska **planinska društva** v Italiji.

V Sloveniji namreč še odmeva nedeljska nesreča na Mali Mojstrovki, ko je plaz odnesel pet od sedmih planincev. Debatira se predvsem o vodji vzpona, za katerega so v gorski reševalni zvezi (GRZS) potrdili, da je gorski reševalec, ne pa gorski vodnik. Pri **PZS** so včeraj še dodali, da vodja vzpona ni strokovni delavec v športu v okviru **planinske zveze** ter da je Župančičeva smer na Malo Mojstrovko, kjer se je na višini 1950 m pripetila nesreča, plezalni vzpon in vodniki **planinske zveze** nimajo usposobljenosti za vodenje takih vzponov so usposobljeni

alpinistični inštruktorji, so še zapisali v sporočilu za javnost.

Kritike gorskih vodnikov

Takoj po nesreči so bili kritični gorski vodniki. Član Združenja gorskih vodnikov Slovenije (GVZS) in gorski reševalec Klemen Gričak je npr. za spletni portal N1 dejal, da v takšnih razmerah ne bi peljal skupine, ter da pričakuje celo kazensko ovadbo. Z njim se sicer ne strinjajo vsi, saj, kot je poročal Dnevnik, vodništvo v Sloveniji ureja zakon o gorskih vodnikih, ki določa tudi izjeme, kdaj gorski vodnik ni potreben. »Vodenje gorskega vodnika ni obvezno, če gre za pohod po poteh in v brezpotju, kjer ni potrebna uporaba vrhne tehnike, kakršen je bil tudi nedeljski pohod čez Mojstrovke,« je zapisal Dnevnik.

Usposobljenost pri vodenju

Pomen usposobljenosti pri vodenju v gorah so včeraj poudarili tudi pri **PZS**, kjer so spomnili, kako nesreče v gorah ne po-

čivajo, še posebej v času zimskih razmer. Usposabljanje vodnikov in inštruktorjev je razdeljeno na različne stopnje in kompetence. Iz zveze so sporočili, da vodniki po opravljenem usposabljanju za posamezno stopnjo zahtevnosti vsaka štiri leta obnovijo licenco z udeležbo na izpopolnjevanjih, vsako leto pa oddajo poročilo za registracijo, na osnovi katerega so zavarovani tudi za odgovornost v okviru nepridobitne dejavnosti vodenja. »Gorski vodniki lahko vodijo vse težavnosti tur, strokovni delavci v športu pa v skladu s svojo stopnjo usposobljenosti in kompetencami ter omejitvami, ki jih določa zakon o gorskih vodnikih,« so še izpostavili. Iz GVZS pa so poudarili, da lahko komercialne ture vodijo gorski vodniki, ki imajo licenco oz. izpit Združenja gorskih vodnikov Slovenije, kar pomeni več kot 80 dni tečajev oz. izpitov.

V **planinski zvezi** so še opozorili, da je vodenje v gorah brez ustreznih znanj in usposoblje-

nosti nevarno početje. Za ne sprejemljivo so označili tudi neustrezno razmerje med številom vodenih in številom vodnikov med gorskimi vzponi.

V nesreči tudi precejšnja sreča

Naj še poudarimo, da se je nedeljska nesreča zgodila kljub prvi oziroma najnižji stopnji nevarnosti snežnih plazov. Snežna plast se je odlomila v trenutku, ko so se pod njo znašli planinci. Ti pa so imeli kljub plazu kar precejšnjo srečo. Dva sta se takoj ustavila, peterico pa je sneg po strmem bregu odnesel približno 150 metrov v globino. Ponesrečence plaz ni zasul, poleg tega pa so se ustavili v grapi, ker novozapadlega snega ni bilo veliko, približno pet centimetrov. Dva sta jo tako odnesla z lažjimi poškodbami, iz jeseniške bolnišnice pa so v terek v domačo oskrbo odpustili dva težja poškodovana gornika. Oseba, ki je utrpela najhujše poškodbe, pa še ostaja na oddelku za intenzivno terapijo v UKC Ljubljana.